

Ekosystemy podmokłe przetrwały w części w formie podmokłych łąk, z klasy *Molinio-Arrhenatheretea*, których skład przedstawiono wcześniej oraz podmokłych zagłębień, rowów i brzegu jeziora Roś i Pisy. W tych ostatnich przeważają zbiorowiska szuwarowe z klasy *Phragmitetea* z trzciną pospolitą *Phragmites australis*, pałą szerokolistną *Typha latifolia* i wąskolistną *Typha angustifolia*, manną mielec *Glycerietum aquaticae*, turzycą zaostrzoną *Carex gracilis* i błotną *Carex acutiformis*, szczawiem wodnym *Rumex aquatica*, żabieńcem babką wodną *Alisma plantago-aquatica* oraz zbiorowiska z szalejem jadowitym *Cicuto-Caricetum pseudocyperis* z udziałem turzycy nadbrzeżnej *Carex riparia* i tatarakiem *Acorus calamus*.

W centralnej partii inwentaryzowanego obszaru występują łożowiska *Salicetum pentandro-cinereae*, złożone przeważnie z luźnych zarośli wierzby szarej *Salix cinerea* i w mniejszym stopniu wierzby pięciopręcikowej *Salix pentandra*, wierzby wiciowej *S. viminalis*, a także brzozy omszonej *Betula pubescens* i brzozy brodawkowatej *Betula pendula*. Przy Pisie, na południe od strefy z hangarami zachował się płat z olszą czarną *Alnus glutinosa*, nawiązujący do olsu porzeczkowego *Ribo nigri-Alnetum*, podmokłego lasu olszowego z porzeczką czarną *Ribes nigrum*, turzycą długokłosową *Carex elongata*, narecznicą błotną *Thelypteris palustris*, kniecią błotną *Caltha palustris*, kosaćcem żółtym *Iris pseudoacorus*, karbieńcem pospolitym *Lycopus europaeus*, tojeścią pospolitą *Lysimachia vulgaris*.

Część tych olszyn powstała w miejsce łągu olszowo-jesionowego z typowym runem łągowym, jak: ziarnopłon wiosenny, śledziennica, czworolist oraz z czeremchą w podszybie. Pozostałością dawnych łągów wierzbowych są rosnące pojedynczo okazy wierzby białej *Salix alba* i wierzby kruchej *Salix fragilis*, zwłaszcza w części południowej terenu. Z pozostałych gatunków drzew pojedynczo lub w niewielkich skupieniach rosną wiąz górski *Ulmus gabra*, jesion *Fraxinus excelsior*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, dąb szypułkowy *Quercus robur* i lipa drobnolistna *Tilia cordata*, topola osika *Populus tremula*, a z gatunków obcych robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia* i modrzew europejski *Larix decidua*.

Opis szaty roślinnej oparto głównie na własnej inwentaryzacji w terenie przeprowadzonej w sezonie wegetacyjnym 2009 roku.

W analizowanym rejonie stwierdzono niewiele tzw. siedlisk przyrodniczych zamieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej z 1992 r. Są to:

- a) niżowe łąki użytkowane ekstensywnie – kod 6510,
- b) lasy łąkowe olszowo-jesionowe – kod 91E0.